

TELEGRAFUL ROMAN.

N° 65 ANULU XII.

Telegraful e se de doua ori pe sepm
man: joi'a si Dumineca. — Prenume-
ratuinea se face in Sabiu la espeditur;
foie pe afara la c. r. poste, cu bani
gata prin scisorii francate, adresate
catra espeditura. Pretiul prenumeratiu-
nei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a.
ear' pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pen-
tru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciele din Monarchia pe unu anu
8 fl. era pe o jumitate de anu 4 fl. v. a.
Pentru princ. si tieri straine pe anu 12
pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru
intea ora cu 7. cr. sirulu cu litere
mici, pentru a doua ora cu $5\frac{1}{2}$ cr. si
pentru a treia repetire cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Sabiu, in 20 Aug. (1 Sept.) 1864.

Diet'a transsilvana.

Siedintia din 17/29 Iuliu 1864.

(Interpelatiunea pentru comunele naseudene. Desbaterea speciale asupr'a legei dietale.)

Dupa citirea protocolului in limb'a magiara, se citeste de protocolistulu Muresianu

Interpelatiunea

Dr. Ratiu si cosotii in caus'a comunitatilor Ilv'a mica, Feldru, Vararea (Nepos) si Rebrisior'a din districtulu Naseudului in contr'a comunitatilor Iadu, Pinticu si Dumitrea (Mettersdorf) din districtulu Bistratiei pentru o parte de otaru cam de 20000 de jugere:

Dupa insintiarea confiniului militaru din Ardalu in 1763, s'a aratat necesitatea de a demarcă tinuturile militarisate si a-le separa de tinuturile vecine, remase afara de sistem'a militara a granitiei ardelene. Asa se demarcara marginile districtului militaru alu Rodnei in anulu 1764 prin o comisiune mestecata din civili si militari si constatatoria din comitele Adamu Vass si vicecolonelulu barone de Mayersheim. Aceasta comisiune demarcă districtulu militaru decatra comitatulu Solnociului interiore, decatra comitatulu Maramuresiului din Ungaria, precum si decatra Moldavia (Bucovina de adi) fara nici o pedeca si fara ca juredictiunile vecine sa faca vre-o pretensiune.

Venindu inse comisiunea Vass-Mayersheim pre culmile dealurilor si ale muntilor pana pe muchia dealului, ce desparte Borgoului (care atunci era dominiu de sine si nu era militarisatu) de otarulu comunitatei militarie Ilv'a mica, esi inaintea comisiunei representantele dominiului Borgo cu pretensiunea, ca confiniul nu aru merge pe muchia dealului, ci mai injosu pe costa catra comunitatea militara Ilv'a mica.

Atunci representantii magistratului si centumviratului din Bistritia, cari luara parte la comisiune, spre a documenta, ca granita intre comunitatile cele militarisate din valea Somesiu lui si intre dominiulu Borgo, care jace pe valea Bistratiei, e culmea dealurilor, ce despartu tinuturile acestor doue ape, presentara unu documentu metale, ce era facutu de insusi magistratulu Bistratiei inca la anulu 1549, candu avea sub juredictiunea sea politica comunitatea Ilv'a mica.

Pe temeiulu acestui documentu se invoi representanti'a Borgoului cu comisiunea intréga, ca muchia dealului seu despartitora cursului apelor, sa fia met'a, si asiá paraiele ce curgu catra Borgo dimpreuna cu totu teritoriulu, catu lu percurgu ele, sa fia alu Borgoului, eara paraiele ce curgu catra Ilv'a mica, dimpreuna cu intregu terenulu ce-lu percurgu ele, din culmea dealului incependum, sa fia alu Ilvei mici.

Muchia dealului remase in acestu punctu de marca despartitora intre Borgo si comunitatea Ilv'a mica pentru totu deun'a.

Era dara dupa acestu principiu sa se continue lini'a totu pe culmile dealurilor si mai departe, spre statorirea granitiei intre comunitatile districtului Bistratiei si intre cele din valea Rodnei seu a Somesiu lui (Ilv'a mica, Feldru, Vararea (Nepos) si Rebrisior'a.)

Acesti representanti ai Bistratiei, cari intari inca cu documentu, cumca intre dominiulu Borgo de pe valea Bistratiei si intre comunitatile de pe valea Somesiu lui este granita culmea dealurilor, care desparte apele, candu a sositu comisiunea la punctul dealului Sincu (seu dealulu Ciungu) unde este triplex confinium, adeca unde se 'ntalnesc otarulu Borgoului cu districtulu Bistratiei si cu districtulu militaru alu Rodnei, se abatura dela acestu principiu, si fiindca acum era de a se determina granita intre Sasi si Romani, pretinsera dela comisiune, sa nu continue lini'a demarcatoria mai incolo, pe culmea dealurilor catra apusu, ci dela dealulu Sincu sa

se duca lini'a pe pareu la vale catra medianopte, deadreptulu prin comunitatea Ilv'a mica in Somesiu, si asia granita intre comunitatile Ilv'a mica, Feldru, Vararea si Rebrisior'a din valea Somesiu lui si intre Jadu, Pinticu si Dumitrea (Mettersdorf) din valea Bistratiei sa fia granita pareulu Ilvei, riulu Ilv'a mare si Somesiu.

Reducendu-se cu nesce scisorii dela voivodulu Stiborius si dela imperatulu Sigismundu din 1412 si 1414, cari tracteza de tota despre alte lucruri, partea civila a comisiunei asculta de representantii magistratului Bistratiei, insa partea militara a comisiunei, cu baronu Mayersheim in frunte, care avea instructiunea expresa dela generariulu baronele Siscovich, sa nu ceda nici o palma de locu din teritoriulu militare alu Rodnei, continua lini'a pe culmile dealurilor, dela dealulu Sincu peste varfulu grosu, varfulu lacurilor, varfulu Ghirliciu, la scaune, si asiá mai incolo pana la petra veneta, ce jace deasupra comunitatei Cepanu din Solnociului interiore si e triplex meta intre Solnociului interiore, intre districtulu militaru alu Rodnei si intre districtulu Bistratiei. Astfelu se escara doue linie demarcatorie, una civila (seu a lui Vass), pe riulu Somesiu, si alta militara pe culmile dealurilor, dela dealulu Sincu peste varfulu lacurilor etc. pana la petra veneta, adeca lini'a lui Mayersheim numita mai tardi si a generarului Siscovich, la a carui instructiune s'a facutu.

Terenulu dintre aceste doue linie, care era si atunci in proprietatea, precum si in legala posessiune a comunitatilor militarie, dintre cari Ilv'a mica si atunci in o parte a ei insimnata, era asediata pre acelu teren lunga riulu Ilv'a mare, ce-lu pretindeau representantii magistratului ca linia demarcatoria pana in Somesiu, a devenit de aci 'ncolo obiectu de certa.

Pre temeiulu liniei lui Mayersheim (Siscovich) si a posessiunei saptice in urma mandatelor pre'nalte si conform cu unu planu aprobatu de suprem'a autoritate militara, se muta la vreo cati-va ani dupa militarisare satulu Vararea peste Somesiu, pe acestu teren si capeta numirea de "Nepos."

Capetandu inse acum comunitatile Jadu, Pinticu si Dumitrea (Mettersdorf) din districtulu Bistratiei prin pretensiunea representantilor magistratului seu ansa, incepura a molestia pe locitorii comunitatilor Ilv'a mica, Feldru, Nepos si Rebrisior'a, din care se nascura certe intre aceste comunitati, si in decursu de o suta de ani se intemplara conflicte mai in totu anulu, spre a carorun compunere esira comisiuni politice mestecate din civili si militari, cari insa nu se invora nici candu, de orece comisiunile civili cereau Somesiu de confiniu, eara cele militari lini'a de pe varfulu dealurilor, dela dealulu Sincu, peste varfulu lacurilor, Ghirliciu, la scaune etc, pana la "petra veneta," care s'a numitu si a lui Siscovich.

De acolea incolo, adeca din 1764 pana in diua de astazi, tinuta si tinu certele intre comunitatile de amandoue pertile, precum si neintiegerile intre juredictiunile lor.

Comanda regimentului, pana a existat, se certa cu magistratulu din Bistritia si cu universitatea sasasca, comanda generare a Ardealului, cu guberniulu regiu, si consiliulu belicu de curte cu cancelari'a de curte pentru Ardealu, operandu fia care parte pre ai sei.

I. Dintre comisiunile mestecate emise, parte spre a certa conflictele, parte spre a incercá compunerea certelor, mai memorabili au fostu urmatorele :

1. In anulu 1769 comisiunea statatoria din baronulu Michael Bruckenthal si colonelulu barone Enzenberg.

2. In anulu 1773, imperatulu Iosif al II-lea ca coreginte a fostu in satu a locului la demandarea imperatesei Ma-

ri'a Theresia in caletori'a sea pre'nalta prin districtulu mili-tare alu Rodnei.

3. In anulu 1777, comisiunea statatòria din comitele Adamu Teleky cu Michale Conradu de Heyendorf si din vicecolonelulu Schlaun.

4. In anulu 1834 maiorulu Bezzmann cu representanti dela magistratulu din Bistrit'a.

Comisiunea din 1836 totu sub presidiulu majorului Eh-renreich Bezzmann, totu cu representi din Bistrit'a.

In urm'a reportului acestei comissiuni din 27 Iuliu 1836 dele comand'a generare a Ardealului sub datulu din 27 Iuliu, 1837, Nr. 3907 mandatu la comand'a regimentului din Nase-udu, ca sa tina de base lini'a cea naturala a despartirei valilor, adeca culmile dealurilor, dela dealulu Sincu peste Ghirliciu, scaune. pâna la pétr'a vaneta.

6. In anulu 1841 comisiunea statatòria din administra-torulu Dobocei Mariassy cu vicecolonelulu dela Secui Szent-Páli.

7. In anulu 1842, comisiunea statatòria din supremulu jude regiu alu Treiscauelor Albertu Horváth si maiorulu Iosifu Bezzmann.

In contr'a operatului acestei comissiuni au recursu ambe-părtele.

Totu acésta comisiune s'a emisu si in anulu 1847 in fat'a locului, spre a incercá impaciuire intre ambele părți, ce insa nu i-a succesu din causa ca, dupa cum spunu Ro-mâni, fostulu atunci de fatia advocatulu comunitâtloru sasesci, Ioanne Weiss, chiaru candu pertraptá ambe părtele in-tre sine, s'a apropiatu de sal'a in care se afla ele si a influ-intiatu la judii comunali sasesci, sa nu se impace nici sub o condițiune in urm'a cărei impregiurâri apoi si representantii comunitâtloru române si-au retrasu vorb'a data mai inainte la comisiune, ca sub unele condițiuni cuviincose suntu ga-t'a de a se impacá, si apoi au pretinsu totu că si mai inainte terenulu pâna in varfulu dealurilor.

8. Comisiunea din Aprilie 1851, statatòria din subcomisarulu din Naseudu Schweretcky si senatorulu dela Bistrit'a Franciscu Schmidt, cari inse avea numai de a desemná otare-le pentru provisoriulu de dare; dara nici acesti comissari ai ju-redicțiunilor nu se unira, ci -si deters in scrisu opiniumi se-parate, in urm'a căror'a,

9. Se dice, ca in Iuliu 1851 aru fi esitu alta comisiune, statatòria din senatorulu Franciscu Schmidt din Bistrit'a si din advocatulu Ioanne Weiss, care acolo au figuratu de fiscale.

Tôte comisiunile, ce au urmatu dupa reambulatiunea lui Vass-Mayershdim pâna la comisiunea lui Horvath din 1842 inclusive, au avutu sa reambuleze lini'a cea statorita de Ma-yersheim pe temeiulu instructiunei lui Siscovich pe culmile dealurilor, dela dealulu Sincu peste varfulu lacurilor, Ghir-liciu etc pâna la „pétr'a vaneta“, eara nu granit'a accep-tata de Vass, pentruca acésta era demarcata destulu prin ri-ulu Somesiu si Ilv'a.

Granit'a lui Vass nu potea stá nici decátu, fiindca satulu militare Ilv'a mica era si atunci parte mare asiediatu peste ri-ulu Ilv'a pe terenulu de cătra comunitâtloru sasesci, eara Va-rearea chiaru pe temeiulu liniei lui Mayersheim si a posessi-unei faptice si legali a comunitâtloru romanesci, s'a mutatu la cătiva ani dupa statorirea acestei linie, de pe partea drépta a Somesului pe partea stanga, adeca chiaru pe terenulu, care -lu petindéu Sasii de alu loru.

Nici un'a din aceste comisiuni, nu a reambulatul nici lini'a cea adeverata a lui Mayersheim (Siscovich), nici granit'a lui Vass, ci au statoritu alte linie diferite un'a de alt'a mai susu seu mai josu, cătra riulu Somesiu, si asiá causara certe pentru unu terenu camu de 20000 de jugere in estensiune, eara Români s'a sustinut de proprietatea loru pâna la culmile dealurilor, unde se despartu apele si s'a sustinutu totdeu-n'a si in posessiunea acelu terenu.

Operatulu comisiunei lui Horváth din 1842 si lini'a facuta si propusa de acésta spre aprobaru mai inalta, in urm'a recurselor indicate mai in susu, s'a nimicitu de cătra fostulu c. r. ministeriu de interne sub Nr. 21813 M. I. cu datulu din 4 Septembre 1852.

Totu prin acésta ordinatiune ministeriala se determina de linia provisoria intre otarele comunitâtloru de amendoue părtele, lini'a ce se dice ca aru fi facut-o comisiunea numita din Iuliu 1851, care aru fi constatul din comissarii Weiss si Schmidt si care aru fi avutu numai sa demarce loculu pentru provisoriulu de catastru, dupa sectiunea III. §§ 1, 23, 24 si 25 a respectivei instructiuni de catastru.

Comunitâtloru românesci Ilv'a mica etc, pe lângă tóta de-cisiunea acésta ministeriala in privint'a liniei metali, au re-

masu si mai incolo in proprietatea si posessiunea loru de mai nainte, si numai in 1856 fura locitorii loru conturbati de mai multi Pintecani in posessiunea loru, cari insa pentru ca au cosit fructele Românilor se pedepsira cu inchisore de cătra fostulu c. r. tribunale din Bistri'a si se dejudecara la despagu-bire, si asiá Români se sustinura totu in posessiunea loru cea vechia.

In anulu 1859, caletorindu Gubernatoriulu principale Lichtenstein prin acele părți si interesandu-se de caus'a acé-st'a, ce producea atatea conflicte, le consultă părtilor de a se impacá, seu celu putin a-si alege unu arbitru, care sa le decidea caus'a si totdeodata s'a declaratu, ca insusi e gat'a a priimi asupra-si acea sarcina. Români priimira acésta propunere, Sasii insa nu.

In anulu 1861, candu adeca s'a desfiintatu oficiele sistemei trecute, si administratiunea districtului Bistritie a de-venit uiarasi in man'a magistratului, comunitâtile sasesci, pote animate prin unii, carii voiau a-si deschide unu isvoru de venit u din acele părți, navalira in 18 Augustu si 30 Sept. 1861 cu glot'a, in numuru de mai multe sute de barbati armati, asupra locitorilor din comunitâtile romanesci spre a-i alungá si scote cu poterea din posessiune. Cu ocasiunea acestoru conflicte remasera mai multi morti in fat'a locului, precum si vulnerati. Spre cercetarea acestoru intemplări s'a esmisu o comisiune guberniala sub conducerea secretariului de atunci Demetru Mog'a si a maiorului Virág.

Dupa mai multe plânsori si recurse ale ambelor părți, in urma decise in guberniu regiu sub Nr. 8804 din 1862, de a emite o comisiune guberniala, care sa reambule lini'a lui Horváth, si de comisariu gubernialu a denumitul d'antâiu pe presiedintele urbarialu Gavriilu Dorgo, eara dupa aceea sub Nr. 9565 din 1862 pe consiliariulu Samuilu Fekete, si in urma sub nr. 10794 pe consiliariulu gubernialu Pap Alajos. Totu sub acestu nr. alu inalt. guvern regiu se ordină, ca loculu de certa pâna la sosirea comisiunei sa se puna sub secestru.

Sub nr. 12970 dt 14 Iuniu 1862, decide inaltulu gu-vern regiu la recursulu Românilor in contr'a secestrului, ca lini'a, pentru acârei reambulare e denumitul comisariu Pap Alajos, nu va atinge intru nimic a posessiunile privatilor, si va servî numai de linia demarcatorie intre otarele comuni-tâtiloru. Astfelu Români si cultivara si mai incolo parcelele loru private. Comissariulu reambulatoriu D. Pap Alajos si asecură pe Români in fat'a locului inaintea unui numeru in-semnatu de omeni, la tóta ocasiunea, cumca posessiunea pri-vatilor nu se va altera nici decátu prin acésta linia.

In urm'a acestei asecurări, Români continuau cultivarea parceleloru loru private de peste linia, de cătra hotarulu comunitâtiloru sasesci.

Sub nr. gubernialu 14318 din 1862, comisariulu gubernialu Pap Alajos, dupa ce a ajunsu cu movile pâna la a 18-a areta inaltului guvern regiu, cumca nu poate continua lini'a lui Horváth nici dupa mapa, nici dupa protocolu, nici dupa instrumentul metale din 1842, pentruca nu consuna un'a cu alt'a, si-contradicu, si apoi nici semnu de movile inca nu se mai afla; mai incolo dice in reportu, cumca i-a aretatu sena-torulu din Bistrit'a Decani copia unui protocolu, ce se dice, ca s'a suscepstu de cătra comisiunea Weis-Schmidt din Iuliu 1851, dupa care aru poté statoru o linia.

Inaltulu reg. guvern i si demandă sa statorésca lini'a pe temeiulu copiei capitate dela Decani.

D. comisariu Pap Alajos, dupace mai inainte reportase guvernului, cumca lini'a Horváthiana este de totu nenaturala si nu se va poté sustine, in urm'a ordinatiunei de mai susu, observandu, ca lini'a reambulata pâna la movila a 18-a pe bas'a operatului lui Horváth e identica cu cea din copia proto-colului produsa de Decani, nu o a mai reambulat inca odata, ci dela a 18-a movila incolo, a continuat reambularea pe bas'a copiei atinse.

In 11 Iuliu 1862 sosi Escel. Sea D. presiedinte gubernialu Ludovicu Folliot comite de Crenneville in Naseudu, si esindu in fat'a locului de certa, insotit de comissariulu Pap Alajos, dupace s'a convinsu despre pusetiunea locului, in urma n'a avutu nimic a in contra, ca locitorii români sa-si cultive si mai departe parcelele de peste linia, ce acumu e Pap Ala-josiana si sa-si stringa bucatele in anulu acel'a.

Totdeodata puse in Nepos si Feldru döue despartiaminte de soldati, pe cari-i tinura locitorii din alu loru, pâna in finea lui Septembre 1862, candu-si strinsera bucatele.

Intre acestea Escell. Sea D. presiedinte gubernialu dete mandatu si in scrisu sub nr. 3837 din 11 Augustu 1862, prin care dice, ca locitorilor români numai in anulu curinte le este iertatul a cultivá si folosi locurile numite de peste linia, care mandatu sta in contradicere cu ordinatiunea guber-

niala de mai susu, unde privatilor români li se asigurăza posessiunea saptica și peste linia.

Protocolul de reambulatîune alui lui Pap Alajos se subșternu după aceea la locurile mai înalte. În primavîr'a anului 1863, Românii și arara iarasi parcelele de peste linia, în urmă carei a înaltul presidiu gubernial puse pe Neposu și Feldru din nou peste 100 de soldati, afara de gendarmeri'a, ce e postata acolo permanentă.

Neposenii și Feldrianii tinura soldatii din 25 Martiu pâna la capetul lui Decembrie 1863, adeca peste nouă luni din alu loru.

La tôte acestea intreveni impregiurarea, ca în 28 Aprile 1864 se publică comunitătilor romanesci Ilv'a mica, Feldru, Nepos și Rebrisior'a, cumca Maiestatea Sea c. r. apostolica cu rescriptul seu pre'naltu din 24 Aprile 1864 a binevoită a denumí o comissiune de curte, care sa cerce o pace intre comunitătilor acestea și intre comunitătile Jadu, Pinticu și Dumitrea (Mettersdorf.)

Românii salutara acesta dispusetiune pre'nalta cu cea mai ferbinte și mai devotă multiamita fiișca; însa cu atâtă mai mare suprindere-i ajunse în 30 Aprile 1864, adeca chiaru în diu'a de Pasci publicarea altel ordinatîuni guberniale, prin care se dă de scire, ca consiliarulu Pap Alajos va sosi în 4 Maiu 1864, adeca minteni după trei dile sa publice în fată locului de certă o ordinatîune a Cancelariei de curte nr. 352, care se provocă la unu pre'naltu rescriptu regiu de mainante din 31 Martiu 1864, adeca mai cu o luna de dile mai vechiu, decâtul celu pentru impaciuire.

Sî mai mare uimire-i impresoră, candu audîra, ca linia lui Pap Alajos se apróba, și chiaru și proprietarii privati, carii au case și intocmiri economice peste linia, și aceiai, ale căroru pamenturi se taia prin linia in dôue, fără de a fi fostu candvá și densii macaru pe cale politica intrebati, și in contr'a aseturârilor facute prin D. Pap Alajos cu ocaziunea tragerei liniei, se scotu din proprietate și posessiune.

Atât'a consolatîune le mai remasese in punctul 5, ca intru acestu punctu se ordina ca judecatoriele delegate se aproba și procesele urdite nu se alteréza prin punctele de mai inainte, ci judecatorielor delegate le sta in dreptu, a face provisorie și a dispune tôte intre marginile legilor.

Atât'a e pe scurtu in caus'a acést'a istoria comisiunilor politice, la cari locuitorii români nu au luat parte nici candu și nici nu au subscrisu nici odata nici unu protocol.

II. Pe cale judecatorésca s'au facutu pasi in acesta causa numai din partea advocatului Weiss in numele Sasiloru din cele trei comunităti și anume :

1. In anulu 1854 la c. r. tribunale din Bistritia. Românii si-au datu la incusa respunsulu, si acest'a s'a datu lui Weiss sub datolu din 28 Augustu 1860, spre a-si dă replic'a, care insa nu o a datu pâna in diu'a de astadi.

2. Totu advocatulu Weiss a datu incuse de conturbare in posessiune in contr'a comunitătilor române la judecator'i'a cetatei Bistritia in anulu 1861 si Românii după ce li s'a admanuatu incus'a cea d'antâi, fără de a se lasă in meritul lucrului au asternut'o la inaltul reg. guvern cu rogarea, de a li se delegă unu foru strainu nepartitoriu, facendu-se cunoscuti acesti pasi prin oficiolatulu din Naseudu și la judecator'i'a respectiva din Bistritia.

Inaltul Guvern regiu a resolvat acesta rogare in urm'a mai multoru ursorie numai după 6 luni; eara judecator'i'a Bistricie nu a luat nici intr'o consideratiune acesti pasi, ci a dejudecatu pe Români de vinovati "in contumaciam", bataru ca Românii au voită a stă fatia la pertracătare, dura numai la alta judecatoria, si apoi universitatea națiunei sasesci că foru apelativu, nedandu locu rectrsului Românilor, firesce a intarită decisiunea judecatoriei Bistricie. Acést'a e acea sentintia a comunitătilor sasesci, ce se numesee intrata in potere de lege.

3. In anulu 1862 se incepura de nou procesele de conturbare in posessiune, atât la Bistritia, cătu și la Naseudu, adeca fiecare parte si-a datu incusele la forul seu. Fiindu insa ca Românii s'au totu plânsu la inaltul Guvern regiu si s'au rogatu pentru delegatiunea de foruri straine neinteresate in loculu judeciului si alu magistratului din Bistritia, de aceea inaltul regiu Guvern că suprema curte judecatorésca si de casatiune in urm'a urmeloru a delegat pe judecator'i'a singulara din Bileagu si pe tribunalulu scaunale colegiale din Muresiu-Osiorhei, pe fiacare cu sfer'a de activitate, ce i compete in acesta causa după norm'a de jurisdictione. Intru aceea judecator'i'a din Bistritia cu tôte ca Românii respectivi se rogasera de delegatiune, mai pronuncia unele otariri, cari insa prin delegatiune se impedecara deimpreuna cu tôte procesele, atât la cele dela Naseudu, cătu

si cele dela Bistritia, prin urmare si decisiunea cea renumita din 1861, areata sub punctul 2, si actele se transpusera parte la tribunalulu scaunalu din Muresiu-Osiorhei, parte la judecator'i'a singulara din Bileagu.

Advocatulu Weiss ceru dela judecator'i'a din Bileagu esecutarea decisiunei judecatoriei din Bistritia, pronunciata in contumaciam, si pe temeiul acestei scoterea Neposenilor din posessiunea unei părți din terenul de certă, insa judecator'i'a delegata-i respinse cererea. Weiss recurse la inclit'a Tabul'a regia. Tabul'a regia judiciaria demandă judecatoriei din Bileagu sa resolve acea cerere in sensulu procedurei.

Judecator'i'a delegata resolvă cererea, insa in favorea comunitătilor sasesci, si tramise unu comissariu judecatorescu in fată locului, care scose pe Neposeni din partea pretinsa a terenului de certă.

Neposenii detera plânsore de nulitate atât in contr'a resolutiunei judecatoriei singulare, cătu si in contr'a faptului esposessiunarei.

Inclit'a Tabula regia nimici nu numai resolutiunea cea favoritore Sasiloru, ci si sapt'a esposessiunarei Neposenilor.

In urm'a acestei decisiuni tabulari, Neposenii cerura repunerea in posessiune, ce li se si concese, si in 22 Aprile 1864 esti unu comissariu judecatorescu in fată locului si repuse pe Neposeni in posessiunea unei părți din pretinsul teren de certă, insa după subscriterea protocolului aduse unu Sasu din Pinticu ori din Jadu, la Neposu, unde se reintorsese comissariulu, unu telegramu dela presidiulu Tabulei regie, — urmatu precum se aude după unu mandatu telegraficu din partea inaltului presidiu alu Cancelariei de curte, prin care se demandă comissariului, respective judeului singularu sa nu procedă mai incolo cu repunerea in posessiune, ci fiindu ca Sasii dicu ca au recurat, sa se tramita recursulu loru la Tabula.

Pe temeiul repunerei in posessiune, 13 Neposeni trecuru in 25 Aprile 1864 la parcelele loru peste linia si incepura a ară, crediendu, ca daca i-au reintrodusu judecator'i'a in posessiune după tôte formalitățile, dora acumu si-voru poté folosi locurile in pace, insa candu eră cătra amédi, navalira camu la 300—400 de Sasi armati cu pusce, lanci si cose asupr'a loru. Sasii puscară si vulnerara pe unii din cei 13 Neposeni, cari inspaimentati de acesta glota de poporn, lasandu-si uncle pluguri pe locu, fugira in satu si reportara gendarmeriei ce patrolă, care apoi alergă inaintea glotei sassesci si o respinse.

Dupa premiterea acestoru sapte si-ian voia subscrissii membri ai dictiei a in dreptă cătra inaltul Guberniu regiu, respective cătra inaltul presidiu guberniale, si preste totu cătra inaltul regim cu tota cuviint'a urmatorele intrebări:

1. Dupace ministeriulu de interne a casatu linia lui Horvath in anulu 1852 sub nr. 21813, din ce motivu si pe ce base, a otarita inaltul guberniu regiu in 1862 sub Nr. 8804 re'nnoirea si sustinerea acestei linie casate odata?

2. Pe ce temei si din ce motivu a demandata inalt. guberniu regiu in decurgerea reambularei liniei horvathiane comissarului emisu, că dela movila a 18-a incolo sa nu mai innoiesca linia lui Horvath pe basela instrumentelor compuse de comisiunea lui Horvath, ci pe bas'a copiei unui protocol de reambulatîune subscrisu de Ioane Weiss, advocatulu comunitătilor sasesci, că comissariu in acestu obiectu?

Dupace, cu scirea comunitătilor din districtulu Nase dului in Iuliu 1851 (cincideci si unulu) nu s'a intemplatu nici o reambulatîune; cum a potutu inaltul guberniu regiu a demandat reambularea liniei pe temeiul acelei copie, si convinse-s'au inalt. guberniu regiu, cumca copia acést'a e intratōe consunatore cu originalulu, si ea originalulu acelei copie e genuinu (echt) si unde se asta?

3. Dupace inalt. Guberniu regiu cu ordinatîunea din 14. Iuniu 1862 Nr. 12790 a dispusu limpede, ca linia horvathiana, spre a cărei innoire a fostu transis consiliarulu guberniale Pap Alajos, are de a regulă folosele comunali si nu prejudeca posessiunei privatilor; pentru ce a dispusu inaltul presidiu guberniale sub Nr. 3837, din 11 Augustu 1862, că locuitorii privati numai in anulu 1862 sa-si folosesc, adeca sa-si pota folosi locurile private, cari le au din susu de acea linia?

4. Dupace prin diplom'a imperatésca din 20 Octobre 1860, s'a repusu inalt. guberniu regiu in drepturile sele constitutiunale, cu ce dreptu inalt. presidiu guberniale a nimicitu dispusetiunile inalt. Guberniu regiu si a dispusu in cause curata judecatoresci?

5. Dupa ce legi vechi ori noue, seu după ce principie de dreptu a dispusu inalt'a Cancelaria aulica in ordinatîunea din 13 Aprile 1864, Nr. 352 cancel. sul. din 1864 si scoterea

din posessiune a privatilor din locuri de acelea, dintre cari multe nici candu nu au fostu contraverse? si de unde a luat principiul celu de totu nou, ca sa se scota si privati din posessiune pe cale administrativa si inca neascultati, si apoi ei posessorii sa se indrepte pe calea legei?

6. Dupace prin aceasta ordinatiune a Cancelariei aulice ardelene s'a aprobatu delegarea judecatorilor, si anume a judecatoriei singulare din Bilégu si a judecatoriei colegiali scaunali din Muresiu-Osiorhei pentru tote causele contraverse, ce eadu dupa norm'a de juredictiune in sfer'a activitateli loru in acesta causa, si dupa ce judecator'i a singulara din Bilégu a facutu unu provisoriu judecatorescu in procesele urdite la ea, si acestu provisoriu s'a lasatu in valore si de tabl'a regia judecator'esca si de inalt. guberniu regiu, ca suprema curte judecator'esca si de cassatiune; spre ce scopu si din ce causa s'a tramsu milit'a cu ordinatiunea sub nr. 830 din 14 Iuliu 1864 in comunitatile Neposu si Feldru, dupa ce in a. c. nu au comisu nici unu escesu, ci din contra comunitatile din districtulu Bistratiei au turburatu liniscea si pacea publica in 25 Aprile a anului curinte?

Decumva acesta milita s'aru fi tramsu spre sustinerea liniei horvathiane, ce dispusestiuni a facutu inaltulu presidiu guberniale, ca posessorii privati, cari au locuri din susu de lini'a acest'a, sa-si pota cultivare acele locuri, si sa-si pota stringe fruntele de pe ele, de ore ce acele locuri suntu lasate deocamdata in posessiunea loru si prin dispusestiunea judecatoresca?

Mai incolo, dispus'au inaltulu presidiu guberniale, ca sa nu se prede semenaturele respectivilor posessori si sa nu se eludeze provisoriul judecatorescu?

7. Dupace in 22. Aprile 1864 a esit'u o comisiune judecator'esca in fati'a locului de certa si pe basea unei otariri judecatoresci a re'introdusu pe Neposeni in posessiunea unei parti a terenului de certa de preste lini'a horvathiana; si dupace cei 13 Neposeni, dandu crediamentu actului judecatorescu de re'introducere, in 25 Aprile au esit'u bona fide cu plugurile spre a-si ará parcelele lor proprie fara tumultu, mai incolo dupace contrarii loru Sasi, in numeru de mai multe sute, armati, au navalit'u cu tumultu asupr'a celoru 13 Neposeni, conturbandu pacea si liniscea publica; pentru ce a ordinat inaltulu presidiu guberniale milit'a pe comunitatea Nepos ca atare, carea ca comunitate nu a comisu nici unu escesu, si pentruce n'a pusu milit'a pe comunitatile sasesci, ai caror locutori au esit'u in tumultu sub conducerea antistielor comunali si au conturbatu pacea si liniscea publica? eara deca inaltulu presidiu guberniale a fostu de opiniune, ca cei 13 Neposieni, trecendu peste linia pe temeiu unui actu judecatorescu, aru si comisu ceva fapte nelegali, de ce nu au pusu milit'a pe densii, ca persone private?

8. Dupace, in sensulu tutoru regulamentelor de procedura civila din monarchia austriaca, la ori ce procesu si mai alesu la procesele verbali, e prescrisu, ca inainte de incepea pertractarei sa se incerce intre ambe partiele o impaciuire, si numai dupace acest'a nu aru succede, apoi sa se pertraceteze caus'a si sa se enuncie sentint'a seu decisiunea; prin urmare, dupace rescriptulu imperatescu din 24 Aprile 1864 despre denumirea unei comissiuni impaciuitore de curte s'a facutu de scire comunitatilor romane in 28 Aprile, de ce s'a publicatu ordinatiunea Cancelariei regie de curte pentru Ardelu dito 13 Aprile 1864 Nr. 352 ex 1863 inainte de a-si incepe si termina comisiunea de pace lucrările sele, de orece, precum se vede, innaltulu Guberniu regiu a avutu in mana deodata amendoue actele acestea inainte de a le publica?

Sabiu in 28 Iuliu 1864. (Urméza subscriberile.)

La ordinea dilei e desbaterea asupr'a § 4 din projectulu comitetului. *)

Mich. Bohatielu afa contr'adicere intre § 4 si § 3. Acolo adeca se dice, ca deputatilor nu le este iertat u luá instructiuni dela comitentii sei; ear aici se da voia regimului a instrui pre representantii sei. Prin acest'a representatii regimului vinu in starea cea critica, de a vorbi ori in contr'a instructiunei dela regim, ori in contr'a conscientiei loru. Din acesta dilema densulu nu vede alta scapare, decat a se modifica §ulu asiá: Gubernatoriulu, Vice-presedintii si consiliarii guberniului reg. tramisi de guberniu, au dreptu a fi de fatia in dieta si in comitetele dietei, si a vorbi in ori ce tempu, insa la votare nu voru luá parte."

Fogaras y afa legatura logica intre § 3 si 4, si recomanda cestu din urma dupa projectulu comitetului.

Gavrilu Manu sprijinesce propunerea lui Michailu Bohatielu ca un'a, ce este in stare a scuti pre amplioati de

positiuni neplacute ori fatia cu regimulu ori fatia cu comitentii loru.

C. Schmidt a pera projectulu comitetului. Atat dupa legea dietala provisoria, catu si dupa cele din nainte de 1848 ori ce amplioatu politicu potea fi deputatu alesu, precum si regalistu, ba cate odata regimulu mai pre toti consiliarii de gubernu ii denumiá regalisti. Dece dar amplioati devin membri ai dietei ori prin alegere ori prin chiamare p. n., nu poate fi 'ndoiela, ca trebuie sa aiba si dreptulu de a vota. Si mai multu nu pretinde nici § 4. — Instructiuni, despre cari e vorba in § 3, ei nu priimescu, ci numai ca consiliari ai guvernului au datorinti'a de a apera propositiunile regimului. De altintre nu trebuie sa ne intipumu, ca diet'a totdeun'a se afla in oppositiune cu regimulu. Densulu crede, ca nu e nici decat constitutiunalmente, a luá cuiva dreptulu de votat numai pentru aceea, caci e amplioatu. Candu insa unu atare amplioatu aru ave missiunea sa apere unu projectu alu regimului, ce nu se unesce cu convictiunea sea, acest'a ca omu de caracteru aru trebuí s'o spuna inainte, si atunci regimulu de siguru nu l'aru insarciná a vorbi si a vota in contr'a conscientiei sele.

Branu de Lemény propune, ca § 4 sa sună astfel: Candu tramaterea de membri din organele regimului pentru darea de desluciri la pertractari singuratice in dieta aru fi de trebuinta ori de dorit, atunci pres. dietei, resp. presidele comitetului are a se addressa catra presidiulu reg. gubernu. E sprijinitu.

H. Schmidt in contr'a lui Bohatielu. Membrii dietei nu suntu aici in calitatea de amplioati, ci ori de deputati, ori de regalisti, si asiá nu potu perde dreptulu de a vota. Espreinti'a ni-au aretat, ca chiaru membri guberniali de nationalitatea d. Bohatielu au votat mai de multe ori in contr'a regimului.

Dr. Ratiu nu e multiamitu nici cu aline'a 1 din § 4, nici cu propunerea lui Bohatielu. Dece pres., V-pres. si consiliarii guberniali au dreptulu de a se presenta in dieta si in sedintele comitetelor, atunci prin acest'a se paraliseaza lucrările comitetelor. Dece d. e. intr'unu comitetu de 12 suntu 2 sau 3 regalisti, si mai vinu si 2 vicepresedinti si 2 consiliari guberniali, eata in data majoritate! Catu pentru votarea consiliarii guberniali in favorea poporului, despre aceea nu se indoesce, ca n'aru poté urmá; ear cumca acei'a voru vota in contr'a regimului, anevoia s'aru poté dice, caci ei suntu tocmai datori a apera regimulu. De aceea propune, a se dice in aline'a 2, ca presedintii si consiliarii guvernului, tramisi de gubernatorulu in comitetele dietei, numai atunci sa aiba votu, deca suntu si membri ai comitetelor respective. Ear in aline'a dantai sa se dica: La votare numai atunci iau parte, deca prin alegere ori prin chiamare suntu membri ai dietei, respective ai comitetelor.

Mog'a ca refert. majoritatii combate pre Michailu Bohatielu si Branu de Lemény, ear cu propunerea Dr. Ratiu se 'nvoiesce. (La unu locu potrivit spune membrilor din centru, ca si consiliarii sasi au votat adeseori in contr'a regimului.)

Rannicher combate pararea lui M. Bohatielu, ca una ce angustea libertatea constitutiunala. Regimulu nostru, dice, e unu regim constitutiunal si liberalu, si de cate ori densulu va fi chiamat a apera acestu regim, totdeun'a se va afla onoratu, caci e convinsu, ca regimulu nu va face nici cea mai mica sila conscientiei lui. Propunerea lui Bohatielu insa impune o sila dupla: odata adeca regimului, si de alta data poporului. Pe regimulu adeca va sa-lu faca sa nu-si mai ia aperatori din sirulu consiliariilor guberniali, ear pre poporulu ca sa nu mai aléga pre acesti consiliari, de ore ce aru poté deveni vreodata aperatori ai regimului. Preste totu afa, ca din propunerea lui Bohatielu nu aru resultat o lege a libertatii, ci o lege a silei, a fortiei.

Aldule anu: Inalta casa! Eu nu amu cugetat sa se desvolte o intrebare asiá de principalala eu ocasiunea desbaterei asupr'a §-ului 4, dupa cum vediu acumu. Pentru aceea nu me potu nici eu retine de a nu luá cuventu la propunerie pro si contr'a.

Ce privesce la pararea mea, mi iau mai antai voia a atinge propunerea dlui deputatu Branu. Eu sumu de parere, precum pre temeinice s'a observat din partea Dlui referinte alu comisiunei, cumca corelatiunea si positiunea dietei nostre fatia cu ceea a senatului imperiale este cu totulu deosebita. Pe candu acolo se afa organele centrali ale monachiei, la noi suntu numai cele partiali, subordinate; pe candu acolo se potu castiga ori si ce desluciri la intrebările facute de consiliul imperiale seu de comitetele lui prin presidiulu consiliu-

*) A se vedea projectulu de lege in nr. 57—59 alu „T. R. Red.)

SUPPLEMENTU LA NR. 65. 1864. DIN „TELEGRAFULU ROMÂNU”

lui imperiale, aici la noi stămu cu totulu altmintrelea. Atunci, cându s'ar face recuizitune immediata, candu s'ar cere ce-va dela unulu séu altulu dicasteriu, ce nu se tine de jurisdicțiunea legislatiunei acestei diete, pôte ca harti'a dietei nu aru afla resultatulu dorit, pôte s'ar pune ad acta, déca aceea s'ar indreptă immediat la presidiulu reg. gubernu, dupa cum propune D. de Lemény, eara nu la comissarulu reg. impoteritul dietale. Cest'a din urma, eara nu presidiulu gubernului regiu representéza, Dloru, pre inalt'a persóna a Mai. Sele, pre capulu tierei, esecutivei. (Asiá e!)

Prin urmare este singuru in pusatiune de a garantá e-septu recuizitiunilor dietali. Si pentru aceea nu potu sprigini propunerea Domniei Sele. Tocm'a asiá de putinu potu sprigini si propunerea facuta din partea D'lui Dr. Ratiu, caci eu nu vediu nici o deosebire esentiala in ea fatia cu formulatiunea aliniee d'antâiu din §-ulu 4. E de prisosu a desbate asupr'a ei.

Si in sfarsitu nu me potu alaturá nici lângá propunerea Dlui dep. Bohatielu asiá, dupa cum e ea formulata inaintea presidiului dietale, pentru aceea, ca ea indigiteaza deschiderea unui drumu de a desbracá pe membrii regiului guberniu de acelui dreptu, de a puté fi si insii alesi de poporu, séu chiamati de Mai. Sa de membrii ai dietei. Caci dupa propunerea Domniei Sele Gubernatoriulu tierei, vicepresiedintii Gubernului, cari totudeodata, desi aru fi chiamati că regalisti séu alesi membrii ai dietei, numai pentru aceea ca suntu vicepresiedintii, respect. gubernatorulu reg. nu potu luá parte cu votu decisivu in dieta. Eu credu, ca pana atunci, pana candu noi nu adoptâmu principulu acel'a, de a eschide dela dreptulu passivu alu alegerii séu chiamarei de membri dietali pe membrii regimului, pentru care inse timpulu inca nice de departe nu au sositu, pana atunci nu este aretatú, nu se potu eschide din alegiveritate functionarii inalti ai regimului!

Pentru aceea atare propunere a Dlui deputatu Bohatielu Michailu nu se poate sprigini.

Este inse in propunerea Dlui deputatu Bohatielu simburulu unei idei, desi nu pre deplinu deslucite, care merita considerarea si atentiuinea inalt. diete. Este aceea, inalta casa, ca diet'a nu are sa stea facia numai cu membrii dietali, siace totudeodata si membrii regimului, seu mai bine dicendu ampoliati de statu.

In dieta obicinuiesc a se infacirosi si astfelu de persone cari de si sunt ele membrii dietei, totusi se ivescu totuodata si că representantii inaltului regim.

Acum este intrebarea, Domnilor, cum au de a se privi acesti barbati in privint'a insusirei loru de membri dietali, si deosebi ce privesce la votulu decisivu, care compete numai membriloru dietali?

Ací vedu eu de D. Bohatielu Mihaia arancata o intrebare ponderosa pentru vieti'a constitutiunale inaintea casei, care trebuie sa se deslege. (Bravo!)

Intrebarea acésta trebuie sa ni o deslegâmu potrivitu spiritului §-lui precedinte 3 stabilitu in siedint'a de eri. Paragrafulu precedinte 3 dice, ca membrii dietei nu potu luá uici o instructiune cu sine in dieta, se intielege din nice o parte, ei trebuie sa fie liberi in convingerile loru individuale pe scen'a corpului legislativu. (Asiá e!) Acum me rogu Dloru! pôte sa me nimeresca pre mine séu pre altulu din colegii mei norocirea aceea, de exemplu, că sa fiu denumitul de inaltulu presidiu alu guberniului regiu séu cel'a alu Cancelariei aulice de representantu alu inaltului regim spre apărarea cutarui séu cutarui proiectu de lege, că unulu ce sumu supusu lui si me aflu in referintie de subordinatiune, dandumise missiunea speciale de a'lu representá in cutare séu cutare proiectu alu seu facia cu diet'a tierei; este invederatu Dloru, ca in acestu casu concurgu detorintie siesi contrarie. Ce este ací de facutu?

De au si placutu Dlui Conrad Schmidt si Rannicher a dice, ca intr'unu tempu, că celu prezinte, unde nebueuramu de unu regim liberalu, de unu regim, care care se intrece in cautarea ocasiunei de a ne intempiá cu tendintie de harmonia, si ca unu membru alu regimului nu va primi apărarea proiectului regimului atunci, candu cuprinsulu lui nu aru corespunde convingerilor sale individuali; eu totusi nu aflu in aceea garanti'a aceea de libertatea convingerei, care o cere circumspectiunea corporatiunei legislative la facerile de legi, dara nici mediulu de a aduce §. 4 cu §. 3 in armonia dorita.

Noi, inalta casa, nu facemu legile acestea cu acea conditiune, că sa aiba durare numai pentru tempulu durârei functiunei barbatiloru, cari se afla in culmea regimului de adi, ci si pre venitoriu, precandu unu regim illiberale nu se tiné nece de cumu de imposibilitate.

Concedu si eu, ca astadi avemu unu regim liberale,

carui trebuie sa'i gratulâmu, pentru ca ne areta fapte si resultate grandiose, cari le amu esoperatu intlnindune la olalta in cea mai perfecta armonia.

Dara punu casulu acela posibile, candu vomu ave unu regim ca acel'a, facia cu care pote sa avemu mai multe lupte si disarmonii, decat in tre noi insine, si pentru atunci aru fi unu lucru pré siodu, că inaltu acelasi sa aiba dreptu permisu de insasi diet'a de a denumi de representanti ai sei unu numeru de deputati dietali dupa bunaplacea sa, si inca cu dreptulu acel'a, ca candu va veni tréb'a sub votare, atunci sa ia si ei parte cu votu decisivu. De exemplu, candu reprezentantele regimului opugna o propunere din partea unui membru alu inaltei case spriginita pre deplinu de membrii dietali, si aceea vine spre priimire sub votisare, ore cumu se infacirosa lucrulu, candu si elu că aoperatoriu delegatu ad hoc inca aru luá parte la votisare?

Acésta este unu ce, ce nu aflu corespondatoru cu chiamarea unui membru dietale, sia acel'a chiamatu de Mai. Sa ori alesu de poporú. Nu aflu aci legatura fireasca, bâ si combatte acésta in principiu §. 3, pre care l'amu stabilitu noi in sessiunea de ieri, unde se dice, ca membrii dietali nu potu fi legati de nici o instructiune. Pe candu noi trebuie sa fimu convinsi, inalta casa, ca unu representante alu regimului, pana candu se afla elu in referintele subordinatiunei la corpulu acel'a, alu carui membru este si densulu, si care este denumitul facia cu dieta' de a apéra unu proiectu alu regimului, trebuie sa primescă si instructiuni in privint'a acésta. (Asiá e!) Ori ce presumtiune contraria in privint'a acésta, celu pucinu la mine, nu are locu, nu incape.

Nici acea presumtiune amintita de D. Conrad Schmidt nu sta, ca adeca candu i va placé inaltului presidiu alu Cancelariei aulice séu alu Gubernului regiu, a se adresá cátara mine ori cátara altu ampliatu de statu spre a primi representarea in care-va proiectu de lege, că noi toti dea rendulu sa lupote mu espedá (abfertigen) cu aceea, dicendu ca nu putem primi missiunea acésta, fiindu ca proiectul nn aru corespunde convingerilor nostre individuali. In vieti'a practica nu pré este aretatú de a respinge astfelu de missiune, de si nu aru corespunde convingerei respectivilor, caci nu se potrivesce cu referintiele, in cari se afla subordinati cátara mai mari sei.

Asiá dara vine ací intrebarea, ca cumu putem sa impreunam noi sămburele propunerii Dlui Bohatielu intr'o formulatiune corespondatora, că sa nu derogâmu nici dreptului membriloru inalt. regim de a poté fi membri dietali, si totusi sa se aduca §. 4 cu §-ulu 3 in armonia.

Pentru aceea eu asiu propune, că §. 4 sa sună in chipulu urmatoriu: Guvernatorulu tierei, V.-presiedintii au dreptulu de a se insatisia in dieta si comisiunile dietei si a luá cuvântul ori si candu, ear la votari numai atunci iau parte, déca prin alegere séu chiamare reg. suntu membri ai dietei. Acum vine unu adausu: Aceiasi dreptu compete si membriloru regimului delegati in calitatea speciala de representanti ai regimului; la votare inșa, chiaru si déca suntu membri dietali, aceiai cătu tine acésta calitate oficiala a loru, nu iauparte. (Dupa tradutunea nostra neautentica, caci in orig. e numai in limb'a germana. Red.) (Bravo!) Eu am impartit paragrafulu acesta in doué parti: gubernatorulu regescu, vicepresiedintii gubernulri reg. seu ori si care alti membrii ai inaltului regim, déca suntu deputati, potu sa ia parte la desbatere si si la votare, dara acei membri ai inaltului regim, cari vinu cu mandatul speciale de a representá, de a apéra unu proiectu in dieta, de si aru fi totuodata si membri dietali, la votare sa nu pôta luá nici in dieta nici in comisiunile ei parte. Acésta mi se pare a fi unu ce firescu, pentru ori si cine — déca are vointia — lesne de precepitu, de orece ei că representantii delegati din casu in casu ad hoc, trébue sa representedie voint'a, convingerea mandatului seu, eara nu a sa propria individuale. Iata Dloru, disharmonia cea invederata intre §. 3, dupa care membrii dietei nu potu primi instructiune din nici o parte, pentru că sa pôta fi liberi, si intre §. 4. din elaboratulu comisiunei.

Tocm'a asiá se vede, ca au talmacit u inalt'a casa paragrafulu 18 din legea fundamentală a dietei, caci avemu casu inaintea nostra, in pré stimatii dd. deputati Lazaru si Rannicher, cari au fostu alesi in deosbite comitete si cari capetandu mandatul speciale de a representá pre inaltului regim, numai decat s'au declarat de inalt'a casa să repasiti din comisiuni, alegunduse alti membri in loculu loru.

Eu cugetu, ca amu corespunde problemei amintite de mine in amendone directiunile pomenite, daca s'ar primi propunerea mea, petru ha prin ca amu aduce §. 4 cu §. 3. in armonia si ne amu asigurá, Dloru! pe viitoriu printro formulatiune potrivita nu atatu fatia cu regimulu celu bunu si li-

berale de astăzi, dară deosebi pentru viitoru fatia și cu vreun regim iliberale, care încă nu se ține de categoriă imposibilitătilor.

Pope'a sprijinesce propunerea lui Alduleanu.

B i n d e r e surprinsu de desbaterea, ce s'au incinsu la §. acest'a. Câci déca poporulu au onoratu pre unu consiliariu gubernialu cu increderea sea, alegendu-lu deputatul dietalui, atunci au aretatu incredere și cătra sistem'a, ce o reprezenta acestu amplioiatu; și de să consiliariulu gubernialu nu va poté fi de o parere cu regimul pâna la cele mai mici meruntisiuri, totusi in cestiunile cele mari va merge pe un'a cale cu densulu. Acum'a cum va multiamii acestu deputatul ambele sele datortie de deputatul să de consiliariu gubernialu, ast'a e tréb'a lui, ast'a se ține de conșintia. La casulu estremu pote depune ori mandatulu ori oficiulu seu; dar a-i luă dreptulu de votare nu potemu nici chiaru pentru aceea, pentru ca nu potemu despoiá pre nici unu cercu electoralu de dreptulu de a fi representat la votari. — Consecuția propunerilor lui M. Bohatielu și Alduleanu aru fi, ca nici unu cercu n'aru mai alege consiliariu gubernialu, credindu, ca totusi la urma voru fi fără de elu. De altmintrea intrebarea acésta sta in legitatura cu alta 'ntrebare, cu aceea adica, déca preste totu se potu alege amplioiatii deputati dietali ori nu. Densulu crede ca se potu, și încă cu cătu este unu amplioiatu mai susu, cu atât'a mai bine se pote alege, câci cu atât'a mai multu va fi independente. E dar in contr'a propunerei lui Alduleanu, să recomanda priimirea neschimbata a § 4.

Branu de Lemény nu pote consumă nici cu Bohatielu nici cu Alduleanu, care cestu din urma afara de aceea e și in contradicere cu sine insusi, dandu Gubernatorului și vicepresedintilor atât in dieta, cătu să in comitate votu decisivu.

Mich. Bohatiel retrage propunerea sea in favoarea propunerei lui Alduleanu, a cărui motiune in fondu o afila identica cu a sea, ear in forma multu mai precisa.

C. Schmidt combate pre Bohatielu, resp. pre Alduleanu. Trebuie, dîce, sa se facă deosebire intre instructiuni, ce se dedeau deputatilor nainte de 1848 și intre referinția, in care se află amplioiatii fatia cu statulu, cu regimulu. Dupa usulu de mai nainte comitentii, déca deputatulu nu se ține strictu de instructiunea priimita dela ei, aveau dreptulu de a-lu rechiamă, regimulu insa nu dă nimenui astfelu de instructiuni. Ear pentru aperarea proiectelor sele regimulu va să alege totdeun'a pre barbatulu celu aptu, care adica sa consumă cu principiile propozițiunii. Déca n'aru consumă reprezentantele regimului cu propozițiunea, ce are să apere, atunci va avea sa-si dea săm'a naintea regimului; diet'a prin acésta nu patimesce in decisiunile sele. Esempiele cele mai eclatante incontr'a propunerei lui Alduleanu le află tocmai in senatulu imperialu, unde ministrul de statu, ministrul de finanțe, fiindu să deputati ai cutârui cercu electoralu, au votat de pe banc'a regimului. Pentru diet'a sa fia mai jalusa (tematore) de constitutiune, decum e senatulu imperialu? — Deci partinsece propunerea lui Dr. Ratiu, dar e in contrario propunerei lui Alduleanu.

Dr. Ratiu partinsece a 2-a parte a propunerei lui Alduleanu, ear pentru partea antăia recomanda propunereasea.

Alduleanu apera motiunea sea. Nu se potu face concheiări din resultatulu unui anu, in care domnește o armonia atât de frumosă intre regim și dieta; câci potu veni intemplări, candu acésta sa nu fia asiă; și de astfelu de vremi trebuie sa ne preingrijim. Regimulu, dîce mai departe, nu pote esamină parerile unui său altui consiliariu gub. in privința cutârei său cutârei propozițiuni, de ore ce reprezentantele regimului se denumesce nainte de a ajunge proiectulu regimului la cunoștința individilor, și de aceea observarea lui C. Schmidt n'are temeu; ci unu consiliariu gub. astfelu prelesne pote veni in cursa de a se luptă cu convictiunea sea și cu a regimului. Apoi dupa ce explică inca odata propunerea sea lui C. Schmidt și lui Branu de Lemény, nu pote intielege cum să a potutu dice din partea unoru antevorbitori (Schmidt, Rannicher, Binder,) ca propunerea sea restringe libertatea regimului, candu tocmai in diu'a de eri să au lasat regimului in voia a tramite la dieta 40 regalisti, candu regimul are atât'a influență, chiaru să asupr'a reprezentanții poporului. (Bravo!)

Schuler — Libilo se miră, cum eri să anu datu regimului 40 voturi, ear astăzi unulu i se denegă. Apoi expune mai pe largu, ca nu se 'nvoiesce cu motiunea lui Alduleanu, ci va priimirea neschimbata a § 4, cu adausulu facutu de Dr. Ratiu, cu atât'a mai vertosu, câci cu acest'a se 'nvoiesce și referintele comitetului.

Obert in principiu consumă cu Alduleanu, câci intielege, ca unu deputat, avendu totdeodata și missiunea de a apera unu proiect alu regimului, pote veni in colisiunea de a se luptă cu sine insusi. De aceea că de o parte sa scu-

tésca pre deputatii de acăta colisiune, de alta parte că sa scutescă pre regimulu de perplesitatea de a se retrage toti consiliarii gub. dela aperarea cutârei său cutârei propozițiuni, nici densulu n'aru conlucră la o decisiune că acăst'a. Apoi combatе pre C. Schmidt, care au asemenea pre consiliierii gub. transsilvani cu ministrii imperiali din Vienn'a; câci pe candu ministrii din Vienn'a insisi facu legile, și déca cutare său cutare lege nu află placere, dimisioanea, pe atunci cu Guberniulu e altmintrea, câci consiliarii gub. in generalu nu conlucra la legi, ci acestea le capeta gat'a din Vienn'a (Ilaritate). De altmintrea propune in locu de § 4 alu comitetului § 2 alu minorității, (care sună asiă: Gubernatorul să consiliarii Guberniului reg. au dreptu a fi de fatia in siedintele dietale să a vorbi in ori ce tempu. — Dreptu de votare au numai atunci, déca voru fi ablegati.)

Mog'a apera proiectulu majorității să combată propunerea lui Alduleanu că un'a, ce vătăma dreptulu unei persoane să alu unui cercu electoralu. Din contra se 'nvoiesce cu propunerea lui Ratiu.

Cerendu-se incheierea desbaterei, **Rannicher** și Domzsa renunță la cuventu, ear Binder combată propunerea lui Alduleanu cercandu ore cumu a suspiciună sinceritatea acestei propunerii, și imputandu lui Alduleanu, ca mesura conșintia ablegatilor după clas'a lefeloru.

Alduleau face la acésta o observare personală fără moderată, dar tare și logica, cu carea desbaterea se termină.

La votare propunerea lui Obert nu vine, câci n'a fostu sprijinita.

Aline'a antăiu a § 4 se priimesce după propunerea lui Dr. Ratiu. Propunerea lui Branu de Lemény se reiepta.

Ear alinea a 2 din § 4 se priimesce după propunerea comitetului. Cu acestea siedint'a se termină.

Sabiu in 17/29 Augustu 1864. Astăzi se incepură conferintele invetiatorilor din ambe protopopiatele Sabiului sub comisarulu scolasticu P. Soiu, invetiatorul la Turchesiu in Sacele. Dupa Instructiunea Eppesca conferintele acestea au să tina 3 dile, inainte să după amédi, cu totulu dar au să se tină 6 conferintă.

Conferintele se deschisera cu unu cuventu alu P. Prot. I. Hanina, după care urmă altu cuventu alu P. Comisaru, și cu conscrierea invetiatorilor. In siedint'a 2 veni la desbatere, amesuratu programei, desvoltarea poterilor trupesci in copii, in 3. se pertractă despre poterile lor spirituale, in 4. despre invetiarea limbii cu totu căte se tina de dens'a, in 5. computulu cu toti ramii sei, in 6. despre educatiunea religioasă și morală. Finirea se facu cu unu cuventu alu P. Comisaru, la care din partea invetiatorilor respusese invet. Bobesiu din Resinari.

P. Comisaru conduse desbaterile cu multu zelu și cunoștință de lucru, și invetiatorii cea mai mare parte probau prin respunsurile lor, ca să aibă petrunu de chiamarea invatatoresca și se silescu să intră înaintarea loru propria. Din cătu avuramu ocasiune a vedé, ne convinseram despre importantia acestor conferintă; totulu, ce amu fi mai dorit; afara firesc de o cuaificare și mai generală a invatatorilor, atinge numai unele forme din afara, cari insa, după noi, inca suntu de mare insemnătate. Amu fi dorit nainte de totu, că conferintele acestea să se fie tinute într'unu localu mai bine adaptat, decum e o scola de copii mici, unde invetatorii, după cum su și dorintă. Comisaru, sa fia potutu portă fiacare unu diuariu regulat despre cele vorbite și pertractate, care diuariu apoi in lipsa cea mare, ce o avem de cărti bune scolare, li-aru fi potutu servit pe venitoriu in multe casuri dreptu manualu. Asemenea amu fi dorit, că tonulu domnitoriu in aceste conferintă sa fie fostu și mai putinu celu de esaminatoriu și esaminati, ci tonulu fa milia rităi i colejiale, care se potrivesc fără bine și cu seriositatea obiectelor. Invetatorii intre sine, chiaru și de dd. Comisari că primi inter pares, aru trebui, după parerea noastră, sa se tituleze: fratii, nu domni. Insa totu incepaturile suntu grele, și observările acestea nu voru să detragă nimicu din valoarea conferintelor invetatoresc pe cari dincontra punem și mai multu pretiu, decandu vediu ramu, că ele nu voru remană fără rezultat; conferintă adică hotără, ca invetatorii acestor tracturi voru să se preste anu conferintie trilunarie, grupandu-se pentru inlesnirea comunicării pelanga 4 centre: Sabiu, Resinari, Salisce și Avrigu. La conferintie luasera parte in deosebite renduri P. Archim. Popasu, PP. Prott. Panovici și Hanina, dd. prof. Boiu și Cristea.

Sinodulu Episcopilor din Carlovici s'a 'nceputu Joi in 13/25 Iuliu. D. Babesiu e chiamat prin telegramu acolo, după cum spune „Concordia pe 18/30 Augustu.”

In România s'a promulgat legea rurală, prin carea se stergă iobagia (clacă, boierescu) pelanga despăgubire. Bucuria mare. Mai multu in nr. venitoriu. —